

NOTÍCIES

Moviment Polític per la Unitat

Número 9 – Gener del 2007

Sumari:

- **La llibertat de la ciutat**

A l'alba de la modernitat comencen a aparèixer noves institucions polítiques ciutadanes a través de la lliure elecció de persones que s'associen. És un fenomen polític nou i important, que posa en relleu no tant la tradició, és a dir el passat, sinó el projecte, o sigui el futur. La institució municipal conté així un principi d'universalitat [...] que arriba fins a les metròpolis multiètniques dels nostres dies.

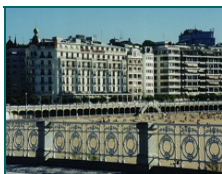
- **Un testimonio, una nueva idea política**

Máximo Grillo, diputado italiano de la anterior legislatura, fue invitado el 18 de noviembre pasado para intervenir en el VIII Congreso de la Universidad de San Pablo CEU de Madrid, con el título «El desafío de ser hombre», donde expuso su testimonio de vida política.

- **Conviure entre identitats**

Els habituals del llenguatge políticament correcte acostumen a proclamar - amb voluntat pedagògica que evidencia, tanmateix, una certa desconfiança en el criteri popular- que el fenomen de la immigració no constitueix un problema sinó, ben al contrari, un repte i una oportunitat per a les societats d'acollida.

- **País Basc: fent camí cap a la cohesió social**

L'MPpU del País Basc organitza la sisena trobada amb alguns polítics de diferents partits. Aquesta experiència regular entorn de la Mesa de la Fraternitat que comparteixen entre ells sembla una fita esperançadora en el panorama dels darrers esdeveniments que el terrorisme ha desencadenat.

- **Argentina: fortalecimiento de la política municipal**

Los tres acontecimientos vividos en diferentes realidades municipales de Argentina que presentamos en este artículo tienen los títulos siguientes: «Una nueva cultura política para América latina», «Repensar la política desde el paradigma de la fraternidad» y «Presupuesto Participativo Fraternal».

- **Stuttgart 2007 – «Junts per Europa II»**

L'MPpU (Centre Internacional) participa en la preparació de l'esdeveniment «Stuttgart 2007»: Moviments i comunitat cristianes «Junts per Europa», que tindrà lloc el proper 12 de maig del 2007 a Stuttgart.

- **Links MPpU**

Redacció: Silvia Romersi, Francesc Brunés, Rosa Serrahima, Gregorio Del Olmo

LA LLIBERTAT DE LA CIUTAT

Un dels efectes que la fraternitat pot produir en la ciutat és la veritable llibertat.

Si ens fixem en la història de la ciutat, ens adonem que la ciutat antiga és un recinte sagrat, que reuneix i protegeix un poble unit per lligams de sang, de religió, d'economia. La fraternitat hi és, en certa manera, present, però limitada a aquells que estan a l'interior dels seus murs, que pertanyen a aquesta comunitat tancada.

Aquesta característica antiga encara és fortament present en moltes ciutats: en el positiu en subratlla les tradicions, la identitat, la missió. En negatiu, la fa desconfiada enfront de tot el nou, dels estrangers, dels immigrants, de qui, per cultura, raça, religió, és diferent dels habitants originaris. La llibertat, en la petita ciutat tancada, és una llibertat «interior», basada en la pertinença, que exclou els estrangers.

A l'alba de la modernitat comencen a aparèixer noves institucions polítiques ciutadanes a través de la lliure elecció de persones que s'associen. És un fenomen polític nou i important, que posa en relleu no tant la tradició, és a dir el passat, sinó el projecte, o sigui el futur.

La institució municipal conté així un principi d'universalitat, que progressarà en els segles venidors, i que arriba fins a les metròpolis multiètniques dels nostres dies. Positivament, s'ha de subratllar l'obertura, que admet a formar part de la ciutat a qualsevol que tingui la bona voluntat d'inserir-se en la seva vida i de participar en les seves activitats. Negativament, la ciutat corre avui el risc de deixar de ser una comunitat, per reduir-se a una «conglomeració urbana», on cadascú, davant la indiferència de tots, pot dedicar-se als propis interessos i, algun, a les pròpies trafiques. En aquest cas, regnarà una llibertat negativa, una llibertat «fora» de tot vincle de veritable pertinença, on l'altre no és el germà, no té rostre, només és un individu.

Ara ens preguntem: algun dia aquestes dues llibertats, característiques de dos diferents tipus de ciutat, es podran fondre en una i crear una nova concepció de la ciutat?

Les nostres experiències - tot pensant fins i tot en un possible desenvolupament futur - semblen donar una resposta positiva.

Ho diuen, també, les iniciatives dels membres del «Moviment de la Unitat» encaminades a crear una relació fraternal entre majoria i oposició, tant a nivell de Parlament, com en alguns ajuntaments, iniciatives que s'han traduït en lleis de l'Estat o en polítiques locals que han unit les ciutats on s'han realitzat.

La primera obertura a l'altre es produeix, de fet, a l'interior de la ciutat i de la nació, quan s'estableix la fraternitat entre aquells que, estant al govern o a l'oposició, tenen tasques diverses, però les dues necessàries al bé comú.

Ho diuen també les nostres nombroses experiències d'acollida d'immigrants, que acudeixen al nostre país no només per motius econòmics, sinó també polítics: una ciutat, una nació, no hi perd, sinó que hi guanya quan s'obre a l'altre, com ha fet comprendre Trento l'altre dia amb la recent festa dels pobles; s'eleva la seva estatura política quan ofereix una pàtria i una ciutadania a qui l'ha perduda.

Ho diuen, també, les 20 ciutadelles del «Moviment dels Focolars» presents als cinc continents, configurades segons les primeres comunitats cristianes, on les persones, vivint la més viva i forta fraternitat, són un cor sol i una ànima sola i ho tenen tot en comú, tant que no hi ha indigents entre ells.

Si bé, per ara, estan primordialment animades per motius espirituals, i no polítics, tant de presentar-se com a petites «ciutats celestials» - com diria Agustí -, no obstant això tenen alguns elements que fan preveure que poden arribar a ser també possibles models de modernes ciutats terrenals.

En elles, de fet, persones de totes les vocacions civils o religioses, de races, llengües, i cultures diferents, famílies, empreses, escoles i centres artístics, desenvolupen les seves activitats en la joia, en un clima de família. Posseeixen o tenen en projecte - com essencial- un polígon industrial. Són presidides i guiades, per als aspectes terrenals, per una persona que ve a representar com un alcalde (i així se l'anomena). La veritable fraternitat que s'hi viu les fa autèntiques comunitats, si bé obertes a tothom.

La fraternitat, a més a més, pot realitzar en la ciutat una igualtat efectiva, que consisteix en crear les condicions perquè cada un, ciutadà, família, associació, empresa, escola, pugui expressar la seva pròpia personalitat i realitzar la seva vocació, donant el millor de si mateixos. Per això, certament, són necessàries, per part de l'administració, competències, capacitats tècniques i executives. Però anant més a fons, a qui governa la ciutat se li demana que es dediqui a escoltar els ciutadans i es carregui amb els seus problemes.

És aquell amor del qual he parlat a l'inici, aquell «fer-se u» amb els altres que, encara que per a nosaltres sigui un esforç, els descarrega de part del pes, i indica la solució justa als problemes, que no pot deixar de banda el punt de vista de qui el viu.

D'aquesta manera el govern no s'imposa, sinó que respecta totes les identitats i totes les tasques. És àgil i flexible, disposat a acollir les prioritats que es presenten en el moment present.

La ciutat, així, no és governada des de dalt, sinó que és aixecada des de baix, i la política assumeix el paper de la tija que sosté la floració de les iniciatives pensades pels ciutadans i junt amb ells: esdevé veritable servei, unificant cap el bé comú els esforços de tots.

Continuant en aquest camí, de fet, la fraternitat, a més d'afavorir l'escolta recíproca i el coneixement de les necessitats i dels recursos, guia en l'estudi amorós de la història civil i religiosa de la pròpia ciutat, en la comprensió del seu patrimoni cultural i associatiu. Fent-ho així s'arriba a copsar, de mica en mica, la veritable vocació de la ciutat, dintre de la qual cadascun rep l'oportunitat de viure la pròpia i, en realitzar-se ell mateix, ajuda al desenvolupament i al bé de la ciutat.

Extret del discurs de Chiara Lubich a Trento, Itàlia, 2001

UN TESTIMONIO. UNA NUEVA IDEA POLÍTICA

Máximo Grillo, diputado italiano de la anterior legislatura, fue invitado el 18 de noviembre pasado para intervenir en el VIII Congreso de la Universidad de San Pablo CEU de Madrid, con el título «El desafío de ser hombre», donde expuso su testimonio de vida política.

«...después de haberme encontrado con el MppU, asumir la responsabilidad del compromiso político significó para mí elegir la categoría de la fraternidad universal. Y esto exige vivir como hombres libres. En Sicilia, mi región, me di cuenta de que numerosas dificultades y fracturas nacían de distintos significados que se atribuyen a algunos principios fundamentales.

Ya desde hace algunos años, junto a cuantos comparten conmigo esta experiencia, habíamos abierto un diálogo entre representantes políticos de distintos partidos para llegar a definir, antes de nada, una «gramática moral». En seguida formulamos un «pacto ético-político» (Newsletter MppU n.1, p.4), entre ciudadanos y representantes de las instituciones que nos permitió definir públicamente reglas compartidas, como por ejemplo sobre la selección de candidaturas políticas y sobre la cultura de la legalidad... Sobre estas premisas, frente a graves vicisitudes judiciales

que afectaban a representants polítics també de mi partit (per associació amb la mafia), assumí amb rigor una posició conseqüent.

Pero el banco de prueba llegó con la definición de las candidaturas para las elecciones políticas de 2006. Dado que la situación interna de mi partido no había cambiado, aceptar la candidatura al Senado que se me habían ofrecido, quería decir que pedía a mis electores que dieran el voto a aquel sistema político y cultural que en los últimos años había pedido cambiar. Aunque no fue fácil, renuncié a la candidatura.

En aquellos días, vi desaparecer a mi alrededor muchas amistades, pero de improviso comenzaron a llegar también otros mensajes distintos, de aliento y solidaridad de toda Sicilia y de representantes nacionales y regionales, y otros llenos de estima y solidaridad de muchos ciudadanos que no conocía. En mi ciudad se habló de este hecho incluso en las escuelas y los periódicos políticos sicilianos abrieron con esta noticia. Me pidieron entrevistas incluso de una televisión suiza y de «Le Monde». [...] En seguida, las indagaciones judiciales confirmaron mis razones y emergió con mayor claridad la distinción entre responsabilidad política y penal en el contexto de la criminalidad organizada. Muchos ciudadanos compartieron mi elección (en las recientes elecciones administrativas, en la ciudad recogí más del 14% de los votos) y ahora, con varios grupos, estamos trabajando para dar espacio a una nueva idea de política en el territorio.

Estamos elaborando, entre otras cosas, una especie de «certificación pública» para atribuir la definición de «ciudad de paz» a los centros urbanos que alcancen resultados de crecimiento y desarrollo sostenible, de equidad y responsabilidad social, de participación. Hemos creado un centro polifuncional, «la aldea de la paz», cuyo motor de las iniciativas y procesos políticos será la categoría de la fraternidad».

Newsletter MppU n.3, p.4

CONVIURE ENTRE IDENTITATS

Per Àngel Miret i Serra

A hores d'ara, la ciutadania ha constatat que la immigració comporta, al costat d'avantatges de tot ordre, conflictes de naturalesa diversa derivats de la convivència entre cultures i creences religioses diferents, de tensions en els nostres febles sistemes públics educatius i sanitaris, d'un mercat de treball fonamentat en la utilització de mà d'obra intensiva, d'unes polítiques d'habitatge que l'han convertit en un bé fora de l'abast de les persones amb menys recursos... ; negar-ho resulta absurd davant de tanta evidència. I és, a més a més, perillós, perquè per afrontar i resoldre correctament una qüestió cal diagnosticar-la prèviament amb precisió. No podem confondre els nostres desigs amb la realitat objectiva, malgrat que la immigració, certament, comporta també una oportunitat que cal saber aprofitar si pretenem convertir-la en un catalitzador per a construir un model social i econòmic més just.

A Catalunya, com a totes les nacions sense estat, la immigració obre, a més dels reptes habituals en tota mena de societats, un gran interrogant en relació a si la immigració pot contribuir a diluir la seva identitat o si, al contrari pot ajudar a reforçar-la. Ara, doncs, pretenc analitzar si la immigració pot arribar a constituir un element que faci incrementar la consciència nacional de les persones - sigui quin sigui el seu origen- que viuen a Catalunya. M'atreveixo a afirmar que si aquest procés no es resol en sentit positiu la pervivència de la nació catalana, tal com avui l'entendem, restarà seriosament amenaçada. En aquest sentit cal remarcar que el nombre actual d'immigrants representa aproximadament el 12% de la població catalana i que, si no es modifiquen radicalment els desequilibris econòmics i demogràfics del món, aquesta xifra s'incrementarà notablement a curt i mig termini. És imprescindible, doncs, per assegurar el nostre futur que aquestes persones, bona part de les quals romandran definitivament a Catalunya, s'incorporin a la comunitat dels que se senten catalans. És prou acceptada la tesi que les persones podem tenir identitats múltiples que ens permeten identificar-nos amb diferents

sentiments de pertinença. Així, hom pot sentir-se, per exemple, únicament català, però també català alhora que espanyol o francès, català i europeu o també català i marroquí o català i equatorià, etc. Les combinacions són moltes i la realitat ens demostra que aquestes combinacions són possibles i, d'altra banda, força habituals.

L'origen dels immigrants a Catalunya és molt divers i necessàriament, amb el decurs del temps, una bona part dels nouvinguts necessitaran i voldran identificar-se, a més de amb les seves respectives realitats culturals o nacionals originàries, amb una pertinença nacional espanyola i/o catalana. Aquesta identificació s'accentuarà en les segones i terceres generacions i es fonamentarà en aquells valors i elements culturals i socials que siguin comuns a tots, que constitueixin l'espai comú en el qual tots se sentin còmodes. Quins són els elements que han de fer possible que les noves generacions d'immigrants se sentin catalans?

1.- La llengua catalana ha d'augmentar la seva presència en tots els àmbits de la societat, en particular en el món del treball. A l'escola, a banda del reforçament del català com a llengua vehicular, caldria augmentar el reforç necessari de català per als nouvinguts. Alhora, s'ha d'incrementar radicalment l'ensenyament de l'anglès i d'altres llengües estrangeres, de manera que es reforci l'ideal del catalanisme polític de ser compatible "naturalment" amb la universalitat. Tot això sense perdre mai l'actiu que representa el coneixement de la llengua castellana perquè és la llengua materna de molts catalans i per la seva projecció internacional. Una societat diversa, si vol estar ben vertebrada, necessita una llengua social comuna i aquesta llengua compartida ha de ser el català

2.- La Generalitat ha de tenir competències en la regulació i el control dels fluxos migratoris i en l'atorgament dels permisos de residència i treball, entre d'altres motius, perquè l'immigrant l'identifiqui amb el poder polític real i no únicament amb una institució de caire assistencial. En aquest sentit, les competències que el nou Estatut atribueix a la Generalitat constitueixen un instrument formidable i s'hauran d'aplicar amb intel·ligència i generositat. L'administració local, la més propera al ciutadà, ha de disposar dels recursos econòmics i polítics necessaris per facilitar els processos d'integració i ha de guanyar pes en la determinació estratègica dels mecanismes jurídics d'integració. L'èxit o el fracàs de la integració dependrà en molt bona part de la capacitat de l'administració local per afrontar aquest repte.

3.- Les diferents administracions han de respectar les arrels culturals, lingüístiques i religioses dels immigrants, sempre que siguin compatibles amb els drets humans i la democràcia, i han de facilitar el coneixement mutu i el diàleg entre els diferents col·lectius d'immigrants i entre aquests i els autòctons. Ha d'elaborar-se una carta general dels drets i els deures de tots els ciutadans, assenyalant específicament els corresponents als immigrants, sense que aquesta singularitat pugui comportar discriminació de qualsevol naturalesa. Els ciutadans autòctons han de mantenir una posició dual: de ferma quant a l'ús de la llengua i el manteniment dels referents culturals propis, alhora que de respecte als que són propis dels nouvinguts.

4.- És indispensable que els immigrants vinguin a Catalunya amb la prèvia seguretat d'un treball amb totes les garanties legals que faciliti l'accés a l'habitatge digne, a la formació i a la integració social. Cal, doncs, lluitar amb energia contra la immigració irregular des de tots els àmbits: cooperació i tractats internacionals, inspecció laboral, policial, etc.

5.- Els immigrants han d'entendre que la seva incorporació a una nova societat comporta necessàriament l'aprenentatge de cultures i tradicions, llengües i maneres de fer diferents a les que els són habituals.

Evidentment, aquests requeriments són mínims i la complexitat en la seva aplicació i desenvolupament enorme. Per tant, encara en caldria un darrer: la necessitat que tota la societat - i no exclusivament els actors polítics- treballi i s'impliqui en la resolució positiva d'aquest fenomen.

Publicat en *Les Notícies de llengua i treball* semestral núm. 22 – juny 2006

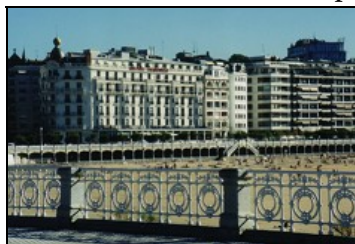
PAÍS BASC: FENT CAMÍ CAP A LA COHESIÓ SOCIAL

L'MPpU del País Basc organitza la sisena trobada amb alguns polítics de diferents partits: EA, PNV, PSOE

i un representant del sindicat CCOO. Aquesta experiència regular entorn de la Mesa de la Fraternitat que comparteixen entre ells sembla una fita esperançadora en el panorama dels darrers esdeveniments que el terrorisme ha desencadenat. Hi ha qui participa en grans manifestacions lícites i importants sota el lema de la pau i la llibertat. Hi ha qui defensa la seva posició política o partidista sense sumar-se a certes iniciatives, elecció encara legítima dintre d'un context democràtic. Però aquí ens trobem davant d'una nova realitat: viure la fraternitat en una perspectiva de relacions fràgils, quasi de cristall, entre les forces polítiques del País Basc sembla un intent molt ardu si en realitat es tracta de superar la doble dicotomia: nacionalistes no nacionalistes i partidaris de l'actual model socio-econòmic versus partidaris d'un plantejament més d'esquerra.

Així que crear un ambient de gran llibertat en el qual cada partit pugui expressar la seva posició equival a proporcionar a la categoria de la «llibertat», ja viscuda en altres àmbits polítics, la complementària categoria política de la fraternitat que té el privilegi d'atribuir el sentit més elevat a l'altre part política veient-la com a «germana de la meua pròpia part».

Aleshores hi ha qui participa en un grup de persones encara reduït d'una proposta nova, d'una idea brillant, que sent com a resposta eficaç a una problemàtica arrelada en una vella incomprensió: «a pesar d'això» i «justament per això», és pel que ens trobem aquí reunits i disposats a seguir endavant en aquest camí - comentaven en aquesta última reunió. L'objectiu d'assolir un «modus vivendi» civilitzat entre tots necessita un canvi de mentalitat de la societat en general, no sols dels polítics, i impulsar-lo des de les institucions afavoreix aquella «cohesió social» tan necessària a Euskadi. I és precisament allà on l'MPpU està contribuint a endinsar noves arrels: «la fraternitat, de mica en mica, s'obre camí, revestint-se d'idees i de conceptes que l'expressen; «un d'ells és precisament el de la interdependència - afirma Iginò Giordani, literat i polític italià del segle XX- avui es cerquen les declaracions d'interdependència i s'estudien des del punt de vista de la solidaritat... S'estén la idea de l'home com a germà».

Redacció

ARGENTINA: FORTALECIMIENTO DE LA POLÍTICA MUNICIPAL

En el Centro Mariápolis de Alta Gracia en Córdoba, el sábado 24 de junio se llevó a cabo un encuentro «Una nueva cultura política para América latina», destinado a aquellos que desarrollan tareas en el ámbito de las administraciones públicas municipales, algunos de los cuales participaron en el Encuentro Latinoamericano de Intendentes de 2005 en Rosario. El objetivo era dar a conocer la riqueza de la fraternidad en la política, lo que dio espacio a preguntas, dudas y objeciones, todo en un clima de diálogo muy profundo y respetuoso, enriquecido por las experiencias vividas en campo político.

«Repensar la política desde el paradigma de la fraternidad». Con este titular, el diario «La Voz de Bragado», se refirió al encuentro que se llevó a cabo en esa ciudad el tercer viernes de agosto. Unas 150 personas se dieron cita en el Salón Blanco del Palacio Municipal de Bragado (Provincia de Buenos Aires) para conocer más acerca del paradigma de la fraternidad en la política. Entre los presentes, se encontraban distintos políticos del noroeste bonaerense y

concejales de los distintos bloques y autoridades municipales. Se presentó la Escuela de Formación Social y Política para Jóvenes, que comenzaba en noviembre en aquella misma localidad. Asimismo, contaron sus experiencias de fraternidad en política el Dr. Hermes López (Intendente de Capiatá, Paraguay) y el Sr. Amalio Gaona Florentín (candidato a Intendente de Itauguá, Paraguay).

El viernes 18 de agosto, los alumnos y tutores de la comunidad de aprendizaje de la Ciudad de Salta partieron en su segundo viaje hacia el pueblo de Nazareno, en el noroeste provincial, cerca de las fronteras con Jujuy y la República de Bolivia. Su objetivo fue reunirse con el Intendente Municipal Manuel Chauque, los miembros del Concejo Deliberante, el Concejo Consultivo y la OCAM (organización por la reivindicación del pueblo aymara en la región), en la capacitación del “Presupuesto Participativo Fraterno” a aplicarse en este municipio. Este proyecto político nació como una inquietud entre los alumnos de la *Escuela Social y Política para Jóvenes*, que comenzaron a investigar basándose en un modelo de una localidad de Perú, con características similares, aunque bajo la perspectiva de la fraternidad.

Durante el encuentro fueron particularmente significativas algunas palabras del intendente: «Hasta el momento, no se había hecho un presupuesto como corresponde a las necesidades de la gente... Llegó el momento de hacerlo en serio, ¿Ustedes lo quieren así? Porque si es así, yo estoy dispuesto a hacerlo para el 2007». Toda la comunidad confirmó por unanimidad. La experiencia altamente enriquecedora en contenido y calidad fraterna verá una continuación en el compromiso adquirido de volverse a encontrar para seguir profundizando en la aplicación del proyecto.

<http://www.mppu.org.ar/index.html>

STUTTGART 2007 – «JUNTS PER EUROPA II»

L'MPpU (Centre Internacional) participa en la preparació de l'esdeveniment «Stuttgart 2007»: Moviments i comunitat cristianes «Junts per Europa», que tindrà lloc el proper 12 de maig del 2007 a Stuttgart. La novetat de la jornada serà, igual com en la manifestació del 2004, l'entrellaçar-se de la història dels moviments cristians en comunitat amb la més àmplia història del continent europeu, representat també pels polítics de diferents nivells presents a la Jornada. Un comitè de planificació està preparant les primeres línies del programa coadjuvat per un àmplia xarxa de moviments i comunitats: els «Amics de Stuttgart» dels quals forma part també l'MPpU.

Links MPpU

<http://www.mppu.org>

<http://www.politic-forum.ch/>

<http://www.fokolare.at/politik.php>

<http://www.mppu.org.ar/index.htm>

http://www.trentoardente.it/tna/home_page.htm

<http://www.colombiapositiva.com/mpucolombia1/indlink.htm>

Per a informacions: mppu.bcn@focolars.org